

Djordje Balasevic

Sevdalinka

Sta god nocas da zapevam
vuci ce na sevdalinku
usnuo sam cobanicu uplakanu u sljiviku
grom udari, planu seno
rasturi se stado njeno
zaplete se dim na uvojkju
rece da se zove Bosna
cudno ime za devojkju

Nekom Drina tece desno
nekom Drina lijevo tece
ma sve da tece u dubinu
na dve pole svet da sece
znam tajni gaz, moje lane
most se pruzi gde ja stanem
sve da vuku me konji vrani
nema meni jedne strane
dok si ti na drugoj strani

Osta ovaj stari kompas u grudima
a po polju nikli zabrani
crne senke sto se gnezde u ljudima
nadlecu me kao gavrani

Nekada sam putovao po mjesecu
kroz vilajet pun hajducije
a sada me oci ljudske
plase vise nego vucije

Sto puta su prijatelji u molitvi pomenuti
da l' ce mi se radovati

ili glavu okrenuti
sta slagati, sta im ka'sti
svet ne mozes pesmom spas'ti
njine brige me i nocas brinu
dok se spremam na put kuci
na put kuci u tudjinu

Svetom smo se rasipali ko djerdani
nosili nas nebom cilimi
da li su to stvarno bili bolji dani
ili smo to bolji bili mi
nekad smo se bratimili po pogledu
sluteci da isto sanjamo
i Bogu je prosto bilo
krstimo se ili klanjamo